

Élet és Evangélium

TERMÉKENYSÉG — MEDDŐSÉG

Közeledik az ősz, a szüretidő, a kertekben napfény, darázsdongás közt megérlelik gyümölcsüket a fák. Amint figyeljük őket, meg-megfogalmazódik bennünk a kérdés: a mi életünk ága érlel-e gyümölcsöt, s ha érlel, mennyit érőt?

A mai sietős tárgyilagos élet gyakran számon kéri a teljesítményeinket, elvárja, hogy folyton bizonyítsuk, megérdemeljük a földet, a napfényt, a gondozást, a védelmet. Nem tűri, hogy kihagyjunk egy-egy esztendőt, gyanakodva néz ránk, ha nem igyekszünk túltenni szomszédainkon, túltenni saját korábbi teljesítményeinken is. Ha kísért, nem lustaságra, hanem inkább arra, hogy valóságos, megbízható termés helyett látogat-teljesítményt produkáljunk: hirtelen nőtt, ügyeskedve érlelt gyümölcsöt, amely szemre szép, de nem olyan ízes, illatos, mint a személyes gonddal termelt, minőségi portéka.

A gyümölcsérésről Jézus is példálózik. „Gyümölcsseikről ismeritek meg őket” — mondja, amikor a hámis prófétáktól óvja tanítványait. Aztán meg számon kéri, termelt-e gyümölcs a fügefán, s végbeviszi az egyetlen romboló csodát, amelyet az evangéliumi történet följegyez róla. A példabeszéd szerint is kivágásra ítéli a terméketlen gyümölcsfát, s most az ő szava nyomán elszárad a fügefafa, amelyen hiába keresett gyümölcsöt.

„Teremjétek a Lélek gyümölcsseit” — sürget Szent Pál szava. S valóban, abból, hogy keresztények vagyunk egy új, sokszoros termékenységre kell vagy kellene következnie. Az egyház is fölülvizsgálja szokásait, intézményeit. A terméketlenség mutatókat visszametszi, s azt igyekszik fejleszteni, ami termést hoz, s még több termést ígér. Az egyes keresztény ember, a kisközösség, a keresztény család lelkiismeretvizsgálatának is nélkülözhetetlen kérdése: termő ág vagyok-e, vagy haszontalan.

Van mégis valami az evangéliumban, ami az effajta önvizsgálatban óvatosságra int. Igaz, teljesítményt vár tőlünk az Isten, de maga az meggondolkodtató, hogy ennek képét a földműves-életből, a biológiai világból vette. A gőzgép teljesítménye egyértelműen kiszámítható, ellenőrizhető. Ha a megkívánt hatásfo-

kot nem éri el, meg kell javítani, vagy könyörtelenül ki kell selejtezni. A fa élete nagyobb belső hullámzást megenged, több titkot rejt, a hanyatlás, belső elsötétülés lehetőségét és kockázatát is. A példabeszéd szerint előbb megtrágyázzák a terméketlen fát, és csak akkor vágják ki, ha továbbra sem terem. A fügefának pedig azért kellett rögtön kiszáradnia, mert Jézus közeledett hozzá, életének egy kritikus pillanatában, nem is fügeérés idején, hanem húsvét előtt, de akkor mégis teremnie kellett volna, ha önmagát fölülmulva, a természet lehetőségét szétfeszítve is.

S a termékenység parancsán, Isten szüretelő, őszi metszéseket végző szigorán túl a Biblia a terméketlenség titkáról is tud nagyszerű megmondolnivalókat. Meddő asszonyokról beszél Sárától Erzsébetig, akik kínlódba viselték terméketlenségük szégyenét, de aztán kiderült, az nem vétkük következménye volt, hanem csak arra szolgált, hogy Isten kegyelme pazarul beborítsa őket, remekeljen bennük. A tékozló fiú atyját vezeti elének a Biblia, akit sokan becsmérelhettek, mert olyan könnyen elengedte az egyik fiát, aztán mégis ünnepet ült, amikor az elveszettnek hitt fiú hazatért. — És Máriaához fohászunk naponta — megint csak a Szentírás szavaival — „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes!” Nem a sikeres embert köszöntjük, nem azt, aki nagyobb teljesítményt mutathat föl a többiekénél, hanem a szüzet, aki anya lett. Áldottnak mondjuk őt és „méhének gyümölcsét”.

A gyümölcsstermő ősz nemcsak a szüret szigorára emlékeztet hát, hanem a kegyelem szuverén szabadságára is, Istenben elrejtett életünk szemmel nem látható dimenzióira is. Önvizsgálatra, jó elhatározásra, metszőkésre szükségünk van, de bizalomra is. A bennünk s a testvéreinkben munkálkodó isteni élet iránt.

TÓTFALUSY ISTVÁN

Szeretet

tőviskoronába

sűrűsödik

a csend

Isten virága.

SIMÁNDI ÁGNES